

PRVI SLOVENSKI GLASBENI FESTIVAL
V LJUBLJANI OB PROSLAVI
60LETNICE GLASBENE MATICE LJUBLJANSKE

V PETEK, DNE 13. MAJA 1932

KOMORNI KONCERT
GODALNEGA KVARTETA
KONSERVATORISTOV

ZAČETEK TOČNO OB 20. URI

DVORANA FILHARMONIČNE DRUŽBE

S P O R E D I Z V A J A

KOMORNA ŠOLA PROF. ŠLAISA JANA
NA DRŽ. KONSERVATORIJU V LJUBLJANI

PFEIFER LEON (I. VIOLINA)

STANIČ FRAN (II. VIOLINA)

ŠUŠTERŠIČ VINKO (VIOLA)

BAJDE OTON (ČELO)

S P O R E D

Lipoušek Marijan: Godalni kvartet v f-molu.

Allegro appassionato.

Tranquillo.

Presto.

Vivo.

Osterc Slavko: Štiri Gradnikove pesmi za kontraalt in godalni kvartet.

Poje ga. Franja Bernot-Golobova.

Štiri Heinejeve pesmi v četrtrtonskem sestavu za višji glas in godalni kvartet.

Poje gdč. Arko Herta.

Uvod. Lento.

Lento.

Allegretto.

Andantino.

Moderato.

Škerjanc Lucijan Marija: Sonatina da camera za godalni kvartet.

Vivace.

Scherzo. Vivace.

Pred izvajanjem štirih Heinejevih pesmi predava o četrtrtonskem sestavu profesor državnega konservatorija v Pragi, skladatelj g. Haba Alojzij.

Lipovšek Marijan: Kvartet v f-molu.

Kvartet je bil komponiran jeseni leta 1931., tokrat bo prvič izvajan. Ima tri stavke. Prvi je v čisti sonatni formi. Po 20taktnem, zelo razgibanem uvodu nastopi v I. violini in violi nekoliko počasnejši glavni tema, ki dinamično valovi in močno ritmično razgiban stopnjuje in pada do mirnega liričnega tema, ki ga v pp prinese I. violina, spremljana od ostalih treh instrumentov v pizzicatu. Stranski tema se docela zaključí, potem pa prinaša tretji, sklepni tema živahne kontrapunktične domisleke, ki vodijo v izpeljavo. V izpeljavi se najprej pojavljajo glavni motivi uvodnih taktov, izpeljuje se glavni tema, ki, močno dinamično in ritmično stopnjevan, vodi v reprizo, ki je nekoliko okrajšana. Stavke zaključijo efektne figure v manjših notnih vrednostih unisono.

Drugi stavek je čisto asketskega značaja običajne trodelne forme. Sordinirani instrumenti prinašajo drug za drugim glavni domislek, ga razpletajo, nadaljujejo v prosti kontrapunktični invenciji in stopnjujejo v srednjem delu do viška ter mirno preidejo nazaj v prvo misel.

Tretji stavek je pravi kontrast k obema prejšnjima. Komponiran je v sonatni formi tako, da je ekspozicija prvega tema fugato, kateremu sledi mirnejši stranski tema v I. violini in violi, spremljan od ostalih instrumentov s prostimi kontrapunktičnimi figurami. Izpeljava je v drugem taktovem načinu, glavno vlogo imata v njej obe temi kot izrazita kontrasta močne ritmične razgibanosti in mirnejše lirične linije. Repriza prinese novo misel tik pred koncem, kjer se trenutno umiri in nato požene v zadnje močne in hitre figure. Značaj celotnega kvarteta je resen, dasi je ritmično zelo razgiban in nemiren.

Osterc Slavko: Štiri Gradnikove pesmi za kontraalt in godalni kvartet.

Vzete so iz zbirke „Pot bolesti“. Doslej so bile dvakrat javno izvajane, obakrat jih je pela gospa Bernot-Golobova. Posvečene so M. Hubadu.

Glavna pažnja je posvečena pevskeemu glasu, kvartetu pa diskretna spremljava.

1. Pričakovanje.

Kako te čakam, o, kako te čakam!
Ko pride v hišo gost moj, črni mrak,
poslušam, ali čujem tvoj korak,
in vprašam: „Si sam?“
„Sam“, mi tiho reče.
O, da bi vedel ti, kako me peče
beseda ta ledena celo noč!
Glej, celo noč je postelj moja prazna,
in celo noč premolim kakor blazna
ime presladko tvoje jecljajoč.

2. Noči.

Vse te noči, te žalostne noči,
ko nimam govoriti s kom besede,
in so z menoj le žarki lune blede,
te pričakujem s trudnimi očmi.
A ko se dela dan in še te ni,
bi hotel, da bi bila noč ta večno,
ker samo v temni noči mi nesrečno
srce je moč tolažiti z lažmi.

3. Pesem dekleta.

Tkala, tkala platno sem prebelo,
ne záse, za svojega fantiča,
da ga dež na vojski ne premoči.
Nihče v kamri moji ni bil priča,
ko od solz je platno rumenelo,
nihče ni tolažil me; ne joči!
Zdaj tkem platno črno že dva dneva.
Ne za njega, le za svoja krila. —
Joči! prosijo me kamre stene.
Joči! joči! mi srce veleva.
Jaz pa nimam solze več nobene,
da bi trdo platno omočila.

4. Pesem vdove.

Tu klečim pred tvojim črnim gričem.
Tu klečim, na grobna trkam vrata,
trkam in te k sebi, dragi, kličem.
Trkam, kličem vsa imena zlata,
ki sem v svojih ustih jih topila,
ko za srce so pretežka bila.
Trkam, kličem, moje revne roke
so od trkanja že vse krvave.
Bedna bolj od rož sem, ki so same.
Bedna bolj sem od zelene trave,
bedna bolj od kaplje sem deževne.
Če bi trava bila tvoje jame,
rasla bi do krste ti globoke,
zrasle bi v srce ti korenine,
pa bi mislil, da so moje roke.
Če bi kaplja bila, brez pokoja
bi polzela v tvoje globočine,
pa bi mislil, da je solza moja.

Osterc Slavko: Štiri Heinejeve pesmi

za višji glas in godalni kvartet v četrtttonskem sestavu.

Posvečene so Alojzu Hábi, glavnemu tvorcu četrtttonske glasbe. Tukaj bodo prvič izvajane. Kratek kvartetni stavek tvori uvod, ki mu sledijo pesmi. Pevski glas in kvartet imata oba enako važni vlogi. Posamezni instrumenti pomagajo pevki ob vsakem ne- navadnem melodičnem postopu.

I.

Ej, prijatelj, kaj pomaga
vedno staro pesem peti,
na ljubezni pesnih starih
noč in dan zvesto sedeti?

Oh, to večno je kokljanje,
iz lupin gredo že mladi,
ti jih v svoje knjige spravljaš,
kjer kokljajo po navadi.

2.

Pri kralju Visvamitri
vse polno je skrbi,
on si za vsako ceno
Vasište kravo želi.

O, kralj, o, Visvamitra,
o, kakšen vol si ti,
saj vendar kloniti glave
za kravo vredno ni!

3.

Ne norčuj se iz hudiča,
kratka je življenja pot,
stvar o večnem pogubljenju
vendar prazen ni ropot.

Glej, da vse dolgove plačaš,
dolga je življenja pot,
in da izposojevati
moral boš še ponekod.

4.

Kastrati so tožili,
ko svoj sem povzdignil glas,
tožili so in vpili:
to petje ni za nas.

in milo so jo ubrali,
zapeli presladkó,
in trilčki kakor kristali
so padali v uho.

Prepevali pesmi so zale
o samih ljubavnih stvarih,
in dame so uživale
kar s solzami v očeh.

Škerjanc L. M.: Sonatina da camera.

Komponirano od 7. novembra 1925. do 2. februarja 1926. in izvajano večkrat od kvarteta Zika (Praški kvartet) in od Zagrebškega kvarteta v Pragi, Brnu in po vsej Jugoslaviji. Sestoji iz dveh stavkov: „Vivace“ in „Scherzo“.

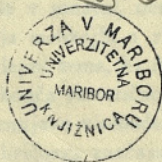
Prvi stavek je zgrajen docela v sonatni, nerazširjeni obliki ter navaja svež, živahen glavni tema, kateremu odgovarja mehkejši, a ritmično izklesanejši stranski tema. V izpeljavi pa ima glavno vlogo sklepní tema, ki nastopi kot herojski tema v violi. Stavek zaključí z okrajšano reprizo in konča ekstatično.

Drugi stavek se začne s spremljavo violončela (pizz) in z glavno temo v violi, ki jo nato prevzame violina. Trio je liričnega značaja in kratek, sledi živahen, vesel zaključek celotne skladbe.

Značilna poteza vse skladbe je vedrost in prekipevajoča mladost.

DT II-7 Jun 7/1932

2015/3309/5

Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani.